

Heroines in the October 2023 Massacre

מטרת הפעילות :

- להכיר את סיפוריהן של נשים שהביעו בעל כורחן הרבה אומץ בשבת השחורה של השביעי באוקטובר. לצד הכאב הבלתי נסבל שמתעורר משמיעת תיאורי היום הנורא, אנחנו שומעות על פעולות שנעשו המעידות על תעצומות נפש ומעוררות הערכה אדירה.
- להכיר מגוון סוגי פעולות המעוררות השראה.
- לקבל חיזוק מהסיפורים.

מתודה :

רצוי לחלק את המשתתפים לקבוצות על פי מספר האירועים.

כל קבוצה תתבקש להציג את הסיפור שקיבלו בצורה יצירתית המתאימה להם, בעזרת מענה על השאלות הבאות :

1. מהי הפעולה המעוררת השראה?
2. איזה ערך הוביל לפעולה ולהחלטה לפעול?
3. מה אפשר ללמוד מהמקרה \ מה אני לוקחת מהמקרה הזה לחיים האישיים שלי?
4. מה בסיפור הזה יכול לחזק אותי?

רצוי להדפיס תמונות של הדמויות, לפזר אותן בחדר ובעזרתן לחלק לתתי קבוצות.

1. בסיס הטירונים מחנה זיקים.

תיאור האירוע :

שישה מפקדים ומפקדות מנעו בגופם את כיבוש מחנה זיקים על ידי שלוש חוליות מחבלים. בבסיס שהו 90 טירונים שזה עתה התגייסו.

סמל עדן אלון לוי בת 19 מנירית

סגן אור מוזס בת 22 מאשדוד

סגן משנה אדר בן סימון בת 20 מנווה זיו

לינק לכתבה : [הארץ - נסיון כיבוש מחנה זיקים](#)

2. קיבוץ ניר עם.

תיאור האירוע :

רבש"צית הקיבוץ, ענבל ליברמן, גילתה תושיה בשלב מוקדם כאשר בזמן שמיעת האזעקות בבוקר השבת השחורה היא שמעה רעשים לא מזוהים וקיבלה החלטה גורלית; היא שלחה את חברי כיתת

הכוננות לקחת נשק ולהתייצב בעמדות, לעמוד על המשמר. בזכות תושייתה של ענבל, חברי כיתת הכוננות היו מוכנים בעת הגעת חוליית המחבלים וניטרלו אותם לפני הכניסה לקיבוץ. כל חברי הקיבוץ ששהו בבתיהם ניצלו.
ענבל ליברמן בת 26 מניר עם.
לינק לכתבה: [הביטחוניסטים - ענבל ליברמן](#)

3. מוצב סופה.

תיאור האירוע:

עשרות מחבלים לבושים כחיילי צה"ל חדרו למוצב סופה בשבת, 7/10/23, ותקפו את חיילי הנח"ל שהתבצרו בחדר האוכל. כשמפקדת גדוד קרקל, סא"ל אור בן יהודה, הוקפצה לשטח, המחבלים כבר השתלטו על המוצב, המודיעין היה חלקי והאש כבדה. במשך 14 שעות אור נלחמה בעוז כדי לשמור על חייהם של פקודיה ושל החיילים הנצורים במוצב. לכל אורך שעות הקרב, וגם כשהותקפו על ידי עשרות מחבלים, היא נסכה בפקודיה ביטחון שיעלה בידם לבלום את המתקפה. זאת, גם כאשר היא גילתה, תוך כדי לחימה, כי בקרבות באותו יום בקיבוץ בארי נפל הסגן שלה, רב-סרן אבי חובלאשוילי, בן 26 בנופלו.

סגנית אלוף אור ליבני-בן יהודה, בת 34

לינק לכתבה: [חדשות 12 \(מאקו\) סא"ל אור בן יהודה](#)

4. כפר עזה.

תיאור האירוע:

השחקנית והזמרת שי-לי עטרי, הצליחה להימלט מביתה בכפר עזה יחד עם בתה, שייה, בעזרת בן זוגה יהב וינר, שנלחם במחבלים, והסתתרה במשך 27 שעות. 27 שעות בהן היא מצאה מסתור במחסן, בלי אוכל, בלי מים עם תינוקת בת חודש - שהייתה צריכה להשתיק על מנת שהמחבלים לא יזהו את מיקומן.

בשיחה שהתקיימה אמרה לגדעון אוקו בחדשות 12 בדמעות שוברות לב: "אני מתחננת שייתנו לאחי לזהות את הגופה כי יש לי רק עוד שעתיים לשאיבת זרע. הוא היה שם שלושה ימים, הגופות הגיעו בשקים בלי שמות, הגיעו לפה משאיות. אני רוצה שיכניסו אותי, יש לי עכשיו זמן להיכנס. אני לא מבינה איך שרים נכנסים ואני לא, אני לא מבינה איך אנשים נכנסים ואני לא, אני רוצה שיכניסו אותי פנימה".

שי לי נאבקה על חיי ביתה בת החודש והצילה אותה בתנאים קשים מנשוא, ואחר כך מצאה את הכוחות לצאת במאבק על זכויותיה כאשר לשאיבת זרע מבעלה שנרצח. המרוץ הפרטי שלה נגד השעון נכשל כי גופתו של בן זוגה, יהב וינר, נשארה בחום למשך זמן רב מדי ולכן הזרע שנשאב היה בלתי שמיש, אבל היא סללה את הדרך לנשים אחרות שביקשו בעקבותיה לשאוב זרע מבן זוגן שנרצח. "אין לדעת כמה חיים חדשים יירשמו בעתיד על שמה" (מתוך [הארץ - אסון בניחוח טסטוסטרון](#)).

שי לי עטרי

לינק לכתבה: "יש לי שעתיים להגשים את הצוואה שלו, הוא קיפח את החיים שלו בשבילי"

5. אופקים, בת ערובה בביתה.

תיאור המקרה:

רחל אדרי ובעלה נלקחו כבני ערובה בביתם על ידי מחבלי חמאס. בקור רוחה רחל בלבלה את המחבלים, האכילה אותם עוגיות והשקתה אותם עד לפעולת ההצלה של כוחות הבטחון. רחל הפכה לסמל בקרב הציבור הישראלי.

רחל אדרי מאופקים.

לינק לכתבה: רחל אדרי בראיון לחדשות 13 לאחר שחרורה כבת ערובה

6. אוגדת עזה

תיאור האירוע:

שתי נשות קבע התחבאו במשך 12 שעות בחמ"ל אוגדת עזה עם שישה ילדיהן ביניהם תינוק בן שנה וארבעה חודשים וילדה בת 4 שהצטרפה משעות הצהריים, בעוד הבסיס מוצף מחבלים. בעוד בעליהן בחוץ נלחמים על חייהם, הצטרפו אליהם אזרחים שנפלטו מהמסיבה מחוץ לקיבוץ רעים, ואיתם ידיעות על גודל האסון המתחולל בחוץ. נשים אלו הצליחו לשמור על קור רוח, להעסיק את הילדים ולתת להם בטחון, כשלהן עצמן לא היה מאיפה לשאוב אותו.

שתי נשות הקבע אלה מדינה ושירלי מחלופ

לינק לכתבה: אמהות בשבת השחורה באוגדת עזה

7. קיבוץ בארי

תיאור האירוע:

ד"ר שושן הרן הצילה מאות אלפי אפריקאים מרעב הודות לפיתוח זרעים ייחודיים לאקלים האפריקאי המאתגר כחלק מיוזמת [Fair Planet](#). בשבת השחורה הרן היתה בביתה עם בעלה אבשלום, ביתה, חתנה ושני נכדיה. מאז השבת היא נעדרת, בעלה, אבשלום הרן, אחי בעלה, ואחותה של הרן, נרצחו יחד עם מעל מאה מתושבי הקיבוץ. ביתה חתנה ושני נכדיה בני 8 ו-3 נמצאים בשבי החמאס ככל הידוע.

ד"ר שושן וביתה שקד הרן.

לינק לראיון עם שקד הרן, ביתה של הרן, לתקשורת הגרמנית. שקד הרן מדברת על משפחתה

מקיבוץ בארי

8. ניר עוז

תיאור האירוע:

סבתא יפה, ממקימות קיבוץ ניר עוז, נחטפה לעזה. בסרטון מעזה רואים את יפה על הקולנועית עם ראש מורס, לא נותנת למחבלים או לסיטואציה להכניע אותה.

יפה אדר, בת 85 מניר עוז

לינק לכתבה: יפה אדר חטופה בעזה

9. בסיס זיקים

תיאור האירוע:

מיכל אלון, אחות במקצועה, הגיעה עם בעלה, הרב עומרי אלון וילדיהם לחגוג את שמחת תורה עם החיילים בבסיס זיקים, והתעוררה בשבת לתוך התופת. בעודה מטפלת בפצועים הרבים, נורתה מיכל על ידי מחבל שחדר לבסיס, אבל המשיכה בגבורה, יחד עם בעלה וילדיה, לטפל בפצועים בשטח.

מיכל אלון

לינק לכתבה: סיפורה של מיכל אלון, אשת הרב, שתבשה פצועים בסיס זיקים

10. חולית

תיאור האירוע:

אביטל אלדגים, תושבת קיבוץ חולית, שחזרה בכאב את הרגע שבו המחבלים חדרו לביתה והביאו לה את הילדים של שכנתה - אשל, בן הארבעה חודשים וחצי, ונגב לקראת גיל 4. "התחלנו ללכת לעזה - הילדים, אני והמחבלים - עברנו את הגדר, ראינו את הבתים שלהם", סיפרה בדמעות. בשלב מסויים המחבלים נטשו את אביטל עם שני הילדים והיא התחילה מסע לילי ארוך אל תוך הלילה עם תינוק על הידיים וילד שפצוע ברגלו, כדי להביא אותם לחוף מבטחים.

אביטל אלדגים

לינק לראיון עם אביטל: ראיון עם אביטל אלדגים

11. מסיבת הדמים ליד קיבוץ רעים

תיאור האירוע:

אדוה דדון, עיתונאית עם רעל בעיניים, שכפ"ץ וקסדה - משדרת משטח מסיבת הדמים ומושכת את הניצולים מהוואדיות כמו מעלה מתים בחזרה אל החיים. היא נצמדה מיוזמתה לצדיק בשם רמי דוידיאן, שהחליט לאתר ניצולים מהמסיבה, ובמשך שעות הם תיפקדו כצוות חילוץ והצלה, סיירו באזור, עדכנו את המשפחות, איתרו ניצולים, וכל זה בשטח לא מטוהר ממחבלים וללא שום כוח צבאי או ביטחוני.

העיתונאית אדוה דדון

לינק לכתבה: הגיבורות החדשות

12. קיבוץ נירים

תיאור האירוע:

המחבלים ניסו להיכנס לממ"ד וכשלא הצליחו - הציתו את הבית. ההורים ששהו בבית שעולה באש במשך שש שעות, החליטו למרות הסיכון לשים את קאי על אדן החלון כדי שינשום, וכך הוא ניצל. קאי בן 9 ימים, הוריו וסבתו.

[לינק לכתבה: הנס של קאי - חדשות 12](#)

13. קיבוץ בארי

תיאור האירוע:

ארבעה מחבלים חמושים לקחו את בני הזוג אלון וירדן ואת ביתם גפן בת השלוש במכונית שגנבו בקיבוץ והחלו לנסוע לכיוון גדר הגבול עם עזה. מה שקרה בהמשך כמעט בלתי נתפס מבחינת התושייה והאומץ שגילו בני הזוג. "רגע לפני שהם הגיעו לגדר, פתאום התקרבו אליהם טנק של צה"ל", מספרת רוני. "המחבלים החמושים קפצו מהרכב והתחילו לברוח. אלון וירדן, שהחזיקה את גפן על הידיים, ניצלו את ההזדמנות וקפצו מהרכב גם הם, והחלו לברוח אל השדות... ירדן העבירה את גפן לידיים של אלון, והם רצו שניהם תוך כדי שיורים עליהם, מנסים לתפוס מחסה. בשלב מסוים ירדן הסתתרה איפשהו, ואלון המשיך לרוץ עם גפן על הידיים, עד שמצא מחסה במקום אחר. זה היה השלב שבו הם התפצלו. במשך קרוב ל-24 שעות אלון וגפן בת ה-3 הסתתרו בתוך קבוצת שיחים. הם שמעו את המחבלים מסתובבים סביבם כל הזמן וחיכו לרגע המתאים לברוח משם. בבוקר הצליחו אלון וגפן לחבור לחיילים שכבר היו בבארי."

ירדן רומן בת 36 נחטפה בקיבוץ בארי, ככל הנראה מוחזקת בשבי החמאס.

[לינק לכתבה: הארץ - אלון, ירדן וגפן גת](#)

[כאן - מחזירים אותם הביתה, ירדן רומן](#)

סיכום:

קשה להיות עומדת מן הצד באירוע כל כך טרגי. הסיפורים המופיעים כאן הם אוסף שנועד לעורר השראה לפעולה, על רקע אוזלת היד המורגשת במלוא העוצמה. כל אחת מהנשים המופיעות הפגינו חכמה וקור רוח אל מול המוות. ההחלטה שלהן לפעול בצורה מסויימת המעוררת השראה נובעת מהדרך בה בחרו לחיות ומהחלטות שקיבלו לאורך החיים האלו, החלטות שהביאו אותן להגיב בצורה בה הגיבו ברגע האמת האיום. החשיבות במערך זה הוא בלקט הסיפורים הנמצא כאן. יש כאן מספר קטן של סיפורים מעוררי השראה שנתנו לי את הכח לנשום מחדש אחרי הטבח הנורא. הסיפורים רבים וממשיכים לזרום, ועל מנת לסיים אני מפסיקה להוסיף סיפורים בשלב זה. סיפורים רבים טרם סופרו או תועדו וכל כך הרבה מהם לעולם לא יסופרו.